

[Carsten Raft.]

til deres Uddannelse, ogsaa faar Mulighed for at gøre det nu.

Nørskov: Det foreliggende Lovforslag tager Sigte paa at skaffe Hæren og Flaaden det nødvendige unge Mandskab. Det vil være paakrævet for at genrejse vore Værn at tilpasse den gældende Værnepligtslov efter de foreliggende Forhold. Derfor bestemmes det, at værnepligtige, der paa Grund af særlige Forhold her i Landet ikke kunde møde paa Session i 1944—45, skal møde i 1945 og 1946 efter Regler, der fastsættes af Indenrigsministeren efter Forhandling med Forsvarsministeren.

§§ 2 og 3 i Lovforslaget svarer til Bestemmelserne i den midlertidige Lov af 2. September 1939, og jeg gaar ud fra, at den højtærede Indenrigsminister vil administrere Bestemmelserne hensynsfuldt over for de unge værnepligtige.

Mange Forhold er jo kommet i Ulave under den lange Besættelse af vort Land, og det gælder ikke mindst inden for vore Værn, som jo praktisk talt skal opbygges fra Grunden af. Det er derfor saare naturligt, at den højtærede Indenrigsminister ønsker enkelte Bestemmelser indføjet i Loven, som ikke fandtes i den midlertidige Lov af 2. September 1939. Bl. a. Bestemmelsen om, at udskrævne, men ikke indkaldte værnepligtige kan indkaldes efter Udskrivningsaarets Udløb.

Bestemmelserne i §§ 5 og 6 finder jeg praktiske og nødvendige, og jeg gaar ud fra, at § 7 administreres saa hensynsfuldt som muligt, saaledes at Sessionerne afholdes i offentlige eller lejede Lokaler, og at Rekvisition kun finder Sted, hvor alle andre Veje er lukkede.

Jeg kan med disse faa Bemærkninger anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling.

Rager: Saaledes som jeg ser paa det foreliggende Lovforslag, er det i Virkeligheden en Hjælpelev for Administrationen for saa let som muligt at slippe gennem de Vanskeligheder, der naturligt taarner sig op, naar Forholdene har været saa ekstraordinære, som de har været. Det ligger jo ogsaa klart i de Bemærkninger, der ledsager Lovforslaget, at det er nødvendigt at paaføre de unge Mennesker strammere Regler end normalt for, hvornaar de kan komme til at aftjene deres Værnepligt, fordi man ellers ikke mener, at Administrationen vil kunne overkomme de Opgaver, der paahviler den. Det maa sikkert erkendes, at

det kan blive vanskeligt, og naar man forstaar, at Ministeren af Administrationen er blevet overbevist om, at det ikke vil være muligt med de forhaandenværende Kræfter at klare Forholdene, ja, saa er der ikke andet at gøre end at gaa denne Vej, selv om det naturligvis er beklageligt. Men jeg kan slutte mig til de Udtalelser, som tidligere Ordførere har fremsat i Retning af, at de haaber, at Ministeren trods Lovens Bestemmelser vil være saa imødekommende som muligt over for de rimelige Ønsker, der maatte blive fremsat af værnepligtige, saaledes at de ikke bliver generet i højere Grad, end det plejer at ske under normale Forhold.

Med Hensyn til § 7 vil jeg sige, at den er ikke morsom, men jeg lægger megen Vægt paa de Udtalelser, som den højtærede Minister fremsatte ved Forelæggelsen. Det er jo udmærket, at Ejere og Brugere af faste Ejendomme paa Begæring af Udskrivningschefen mod Erstatning skal stille egnede Lokaler til Raadighed, og det er naturligvis ogsaa uhyre humant, at der tilføjes: Lokaler, „der om fornødent skal være opvarmede, skal være forsynet med det for Sessionen nødvendige Bohave samt med Belysningsmidler“. Det er jo naturligt, at naar man skal have Folk til at klæde sig af, maa der helst være lidt Varme, men det er slet ikke saa let i Øjeblikket. Det er slet ikke saa forfærdelig let for Folk i den nuværende Brændselssituation pludselig at være nødt til at stille et opvarmet Lokale til Disposition.

Jeg er ogsaa lidt ængstelig for, hvad der kan ske for dem, der normalt i Erhvervsøjemed gør Brug af Hoteller og Gæstgivergaarde, i det Øjeblik disse bliver beslaglagt i Anledning af en Session, der skal afholdes. Og jeg maa henstille til Ministeren at respektere de Hensyn, Ministeren selv omtalte ved Forelæggelsen, og maaske endda i endnu højere Grad være forstaende over for de Krav, som det øvrige Liv i Landet stiller, og i saa ringe Grad som muligt gøre Brug af denne § 7.

Jeg anser det for nødvendigt at gennemføre Lovforslaget, saaledes som Forholdene er, men jeg maa sige, at det er ikke med Glæde, jeg anbefaler det, det er i en Nødsituation.

Oluf Pedersen: Jeg synes, det fremgaar af Lovforslaget, at man tillsyneladende intet har lært af den Krig, som har hærget Landet. Det ser ud til, som om vi nu skal, om jeg saa maa sige, svømme i Militær, efter at Tyskerne er kommet ud. Jeg forstaar ikke, at det skal være nødvendigt, og jeg forstaar i det hele taget ikke den Tanke, som jeg synes